

היום של שבועות הוא רק של עץ החיים ז"א ולא של עץ הדעת טוב ורע

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּעָלוּ לְמֵאן דְּבָרָא

עֲלָמָא ואז אמר רשב"י לרבי אבא שהנה אני מרים את ידי בתפילה למי

שברא את העולם בכדי שאזכה לבאר את החידוש הזה כראוי, **וְרָזָא דָּא,**

אֲשֶׁבְחֵן בְּסַפְרֵי קְדָמָי, אֲשִׁים אֵינּוֹן בְּאַמְצַעִיתָא,

וְאַתֵּיין בְּסַטְרָא דָּא וּבְסַטְרָא דָּא, אֲדַבְּקוּ בְּאֵילָנָא

דְּדַעַת טוֹב וְרַע, אֲדַבְּקוּ בְּרַע, וְאֲדַבְּקוּ בְּטוֹב כי הנה סוד זה

מצאתי אותו בספרי הקדמונים, שאלו המלאכים הנקראים אישים הם באמצע בין הקדושה

לקלי' ולכן הם באים ונאחזים זה בזה, דהיינו שהם נדבקים בעץ הדעת טוב ורע שהוא סוד

המלכות שרגליה יורדות מוות כאשר היא מתלבשת בבריאה, ולכם הם דבקים ברע ובטוב

(רמ"ק, דמשק אליעזר). **וּבְגִין כֹּד, בְּשָׂאָר יוֹמִין פְּתִיב בְּהוּ אִשָּׁה**

עוֹלָה ומשום כך בשאר הזמנים נאמר אשה עולה, מאחר שבזה יש חלק לאותם

המלאכים הנקראים אישים. **אָבַל בְּהֵנִי יוֹמָא, דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי**

קַיָּמָא, וְלֹא אֲחָרָא, לִית אֲנִן צְרִיכִין לְאִשָּׁה, וְלֹא

אֲצִטְרִיד לְמַחֲוֵי תַּמָּן אמנם בימים האלו של שבועות שעץ החיים ז"א עומד

ושולט בהם ולא אחר, אז לכן אנו לא צריכים את אותם האישים, והם אינם צריכים להיות

שם. **וְיוֹמָא דָּא, יוֹמָא דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי אִיהוּ, וְלֹא דְּדַעַת**

טוֹב וְרַע כי זה היום של שבועות הוא רק של עץ החיים ז"א ולא של עץ הדעת טוב

ורע. **וּבְגִין דָּא, וְהַקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לֵי, וְלֹא**

אִשָּׁה לֵי עוֹלָה ומשום כך נאמר בשבועות והקרבתם עולה לריח ניחח לה' ולא

נאמר אשה לה' עולה, והוא מאחר שאין האישים שולטים בזה הקרבן כלל. **וְעוֹלָה, לְשׁוֹן** (נ"א לְשֵׁם [תלח]) **עוֹלָה, כְּמִה דְאֶתְמַר, וְהָא אֶתְעַרְנָא מְלִי דְפָרִים בְּנֵי בְקָר, וְכֹל הֵהוּא קָרְבָן** כי הנה קרבן עולה הוא כולו עולה לשם ה' כמו שכבר למדנו, שבזה הוא סוד עליית המלכות לז"א בכדי לינק ממנו, וכמו שכבר התעוררנו לבאר את סודות הפרים בני בקר יחד עם שאר סודות קרבנות המועדים.

בר"ה לא נאמר והקרבתם אלא ועשיתם בסוד ועשה לי מטעמים

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, (במדבר כט) כְּמִה דְאֶתְמַר, יוֹמָא דְרֵאשׁ הַשְּׁנָה, דִּינָא דְכָל עֲלָמָא, דִּינָא תְקִיפָא, וְדִינָא

רְפִיא ומש"כ 'ובחדש השביעי' הוא כמו שלמדנו שהוא יום ראש השנה שבו הוא דין לכל העולם, שביומו הראשון הוא דין קשה מצד לאה, וביום השני הוא דין רפה מצד רחל (מק"מ). **וְעֲשִׂיתֶם עוֹלָה, וְהִקְרַבְתֶּם מִיְבֵעֵי לֵיהּ, פֶּשֶׁאֲר כָּל יוֹמִין, מֵאֵי וְעֲשִׂיתֶם** ומש"כ 'ועשיתם עולה', קשה שהיה צריך לומר והקרבתם עולה כמש"כ בשאר הימים, ולא נאמר 'ועשיתם'. **אֲלָא בְיוֹמָא דָּא, (בראשית כז) וְעֲשֵׂה לִי מִטַּעֲמִים פְּתִיב** אלא הוא בגלל שביום זה של ר"ה הוא סוד

ועשה לי מטעמים, דהיינו שאז הגבורה דיצחק אומר לסט"א דעשו להביא את מעשיהם הרעים של ישראל. **כְּמִה מִטַּעֲמִים וְתַבְשִׁילִים עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַנִּי יוֹמִי, בְּעוֹד דְּמִקְטַרְנָא אֲזִיל לְפֶשֶׁאֲרָא בְּחוּבֵין**

אור הרשב"י

[תלח] כן הוא גירסת הרמ"ק והמק"מ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דַּעְלָמָא וכנגד זה ישראל עושים ביום זה כמה מטעמים ותבשילים של תפילות ומעשים טובים, בזמן שהמקטרג הולך לחפש את עוונות העולם ולעורר דין על ישראל. **וְעַל דָּא לָא כְּתִיב וְהִקְרַבְתֶּם, אֲלֵא וְעִשִּׂיתֶם עוֹלָה** ומשום כך לא נאמר בר"ה והקרבתם אלא נאמר 'ועשיתם עולה', והוא בגלל שביום זה אנו 'עושים' מטעמים ומתקנים ייחודים חדשים ותיקונים רבים (רמ"ק). **וְלֹא אִשָּׁה עוֹלָה. וְכֵן בְּכָל שָׁאָר יוֹמִין,** (ס"א בקרבנין) **לָא כְּתִיב אִשָּׁה, דְּלִית לִזְוֵן חוּלְקָא בְּכָל הַיּוֹמִי** ולכן לא נאמר בר"ה אשה עולה וכמו שלא נאמר בשאר הימים של יוה"כ ושבעות אשה לעולה, מאחר שבזה אין חלק באותם הקרבנות למלאכים הנקראים אישים כלל. **כָּל שְׁכֵן בְּהַאי יוֹמָא, דְּאֲנֵן עֲבָדִין מְטַעְמִים וְתַבְשִׁילִים בְּלֹא דַעְתָּא דְּסַטְרָא אַחָרָא** וכל שכן שאין להם חלק בר"ה שבו אנו עושים מטעמים ותבשילים בלא דעתו של הסט"א, **דְּהָא יִצְחָק מְשִׁדֵּר לִיהּ לְצוּד צִידָה דְּחֻזְבִּין דְּבְנֵי עֲלָמָא, וְלֹא אִיתָתָאָה לְגַבִּיהּ** מאחר שאז שולחת גבורה דיצחק את המקטרג בכדי לצוד ציד של עוונות בני העולם ולהביאם לפניו בכדי לדון אותם.

עם ישראל לוקחים עצה מרבקה ומתפללים ותוקעים בשופר וממתיקים את הדינים לפני שיבוא המקטרג

וּבְעוּד דְּאִיהּ אָזִיל, יִשְׂרָאֵל נְטְלֵי עֵיטָא בְּרַבְקָה, וְעֲבָדִין כָּל אֵינֻן פּוֹלְחָנִין, כָּל אֵינֻן צְלוֹתִין, מְזַמְּנֵי שׁוֹפֵר וְתַקְעִין לִיהּ, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי ובעוד

הלימוד היומי

שהמקטרג הולך, אז ישראל לוקחים עצה מהשכינה הנקראת רבקה, ועי"כ הם עושים את כל אותם העבודות של התפילות, והם מזמנים שופר לתקיעות דמיושב, ותוקעים בו עוד תקיעות דמעומד בכדי לעורר עליהם רחמים. **וְהָא אוֹקִימָנָא**, (בראשית כז) **וַיָּבֵא לוֹ יֵינ וַיִּשְׁתֵּה, דְּאֵתִי (ס"א דְּאָבְל) מִרְחֹק, מִגּוֹ אֶתְר דְּחַמְרָא עֲתִיקָא, וְשָׁתִי וְאִטְעִים לֵיהּ, וְחֲדִי** והנה כבר למדנו על מש"כ 'ויבא לו יין ושת' שהוא סוד שבית יעקב מביאים וממשיכים בתפילתם את שפע היין ממקום רחוק של ייחוד החו"ב, והוא מתוך המקום של יין ישן, דהיינו שאח"כ הוא נמשך למקום הבינה שבה הוא סוד יין ישן המשמח ועי"כ מתמתקים הדינים בשורשם, [תלט] ואז גבורה דיצחק שותה את היין הממותק ושמח. **וְאַחַר כֵּן מְבָרַךְ לֵיהּ בְּכַמְה בְּרַכָּאן, וְאַעְבֵּר עַל חֻבּוּי** ובזה גבורה דיצחק מברך את בית יעקב בכמה ברכות והוא מעביר את עוונותיהם. **מַה כְּתִיב,** (בראשית כז) **וַיְהִי אַךְ יֵצָא יֵצָא יַעֲקֹב, וַעֲשׂוּ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ, טָעִין מִכַּמְה טוֹעֲנֵי כַּמְה דְּאֶתְמַר, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה** ובזה נאמר 'ויהי אך יצא יעקב ועש אחיו בא מצידו', דהיינו שאז הסט"א מביא את משאות העוונות כמו שכבר למדנו וביארנו את סוד הדבר בפרשת אמור.

אור הרשב"י

ומבסמים אותם וממתקים אותם ולכן אל תתמה ממ"ש עתה בעזרת השם איך ע"י שרשי ומקורי הדין אנו מבסמים וממתקים את הדין (והוא מחמת שבשורשם הם בסוד אחדות) האצילות ועי"כ הדין קרוב ביותר אל החסד ומשום כך הם ממותקים ביותר).

[תלט] כדאיתא בשער הכוונות - דרושי ראש השנה דרוש ז' וז"ל: וכלל זה יהיה בידך כי כל כפיית ובישול הדינין והתמתקותם אינם אלא על ידי שורשם ממש כי הגבורות והדינין העליונים הנה הם תמיד ממותקים ומבוסמים לכן הם עצמם כופים את הדינים הקשים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000